

Nr 251

Av herr **Wahrendorff m. fl.**, *angående beskattningen av varulotterier.*

(Lika lydande med motion nr 204 i Första kammaren)

Anordnandet av varulotterier är en betydande inkomstkälla för olika ideella organisationer och sammanslutningar i vårt land. Detta framgår bl.a. av den i statsbudgeten upptagna inkomstposten lotterivinstskatt, av vilken ca 4 milj. kronor utgöres av skatt från lotterier som anordnas av olika organisationer etc. Lotteriernas betydelse för organisationerna är dock större än denna summa ger vid handen, främst beroende på att smärre lotterivinster är undantagna från lotterivinstskatt.

Det är numera en allmänt utbredd uppfattning att samhället bör främja organisationernas strävanden på t.ex. bildnings- och ungdomsverksamhetens områden. Det statliga stöd som lämnas till folkbildningsarbetet och ungdomsorganisationernas verksamhet samt till idrottsrörelsen är ett utslag av denna uppfattning. Det framstår emellertid som inkonsekvent att staten, samtidigt som den lämnar nämnda ekonomiska stöd, relativt hårt beskattar de inkomster som organisationerna genom anordnandet av lotterier skaffar sig på egen hand. Samma är förhållandet beträffande vissa sammanslutningar som använder inkomster av bl.a. lotterier inte till sin inre verksamhet utan till vissa humanitära, allmännyttiga och liknande ändamål. Enligt vår mening bör en översyn av gällande skatteregler m.m. för lotterier genomföras i syfte att åstadkomma en bättre ordning i här nämnda avseende.

Enligt gällande bestämmelser utgår lotterivinstskatt med 30 procent av vinstvärdet på vinster vilkas värde överstiger 100 kronor. I vinstvärdet skall emellertid skatten inräknas, varför skatten i praktiken utgör 42,9 procent av vinstens varuvärde. Då skatten inräknas i vinstvärdet kan det visserligen formellt sägas att den inte drabbar lotteriarrangören utan vinnarna i lotteriet. Skatten har f.ö. motiverats med att lotterivinnarna — särskilt då det gäller större vinster — inte bör beredas en skattefri inkomst, och att det ur alla parterers synpunkt bör vara bättre att ta ut skatt på sätt som nu sker än att t.ex. vinnaren skall ta upp vinstvärdet i sin självdeklaration. Emellertid bör det också uppmärksammas att denna skattemetod självfallet gör lotterierna mindre attraktiva. Det faktiska varuvärdet blir relativt lågt i förhållande till lottpris och antal lotter. Det bör också uppmärksammas att lotterivinstskatten är lägre beträffande vissa andra slag av lotterier och spel. För premieobligationer är skattesat-

sen sålunda 20 procent och inom totalisatorspel är skattesatsen 20 procent vid platsspel och 25 procent vid vinnarspel. Med hänsyn härtill och då en sänkning av skattesatsen utan tvekan skulle underlätta organisationernas lottförsäljning bör skattesatsen för varulotterier kunna fastställas till 20 procent. Detta är också en ur allmän skattesynpunkt godtagbar procent-sats.

Det nuvarande skattefria vinstvärdet, 100 kronor, fastställdes år 1928. Sedan dess har penningvärdet fallit så att motsvarande reella värde nu utgöres av ca 260 kronor. En höjning av det skattefria vinstvärdet skulle givetvis underlätta organisationernas lotterianordnande över huvud taget, men sannolikt skulle det få den största effekten för mindre organisationer och lokala föreningar som av naturliga skäl är hänvisade till anordnandet av mindre lotterier. Med hänsyn till den penningvärdeför-sämring som inträffat bör det högsta skattefria vinstvärdet kunna höjas till 300 kronor.

Vid anordnandet av varulotterier gäller att en särskild stämpelavgift er-lägges med 10 öre per lott. Stämpelavgifterna skall inlevereras till gene-ralpoststyrelsen och får ej inräknas i vinstvärdet utan måste bestridas av lotteriets avkastning. Bestämmelsen om stämpelavgift har tillkommit då det ansetts nödvändigt att myndigheterna genom åsatt stämpel för allmän-heten garanterat lotternas och lotteriets riktighet och värde, men numera gäller regelmässigt att lotterna får försäljas utan åsatt stämpel. Ifråga-varande garantier lämnas i stället av lotteriets styrelse, som skall god-kännas av myndighet, samt av kontrollant resp. ombud, utsedda av myn-dighet. Kostnaderna härför liksom lösen av tillstånd o. d. bestrides helt av lotteriet. Då stämpelavgiften beträffande varulotterier således nu utgör enbart en form av extra beskattning bör den kunna avvecklas helt i syfte att underlätta för de lotteriarrangerande organisationerna.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådana ändringar i förordningen om lotteri-vinstskatt m.m., såvitt gäller varulotterier, att skatten sän-kes från 30 till förslagsvis 20 procent av vinstvärdet och nuvarande högsta skattefria vinstvärde höjes från 100 till förslagsvis 300 kronor och så att nu gällande stämpelavgift om 10 öre per lott upphör att utgå.

Stockholm den 23 januari 1964

Harry Wahrendorff

Karl-Gust. Andersson

Mac P. Hamrin

i Kalmar

Carl Eric Hedin

Karl Gust. H. Boo

Gunnar Engkvist